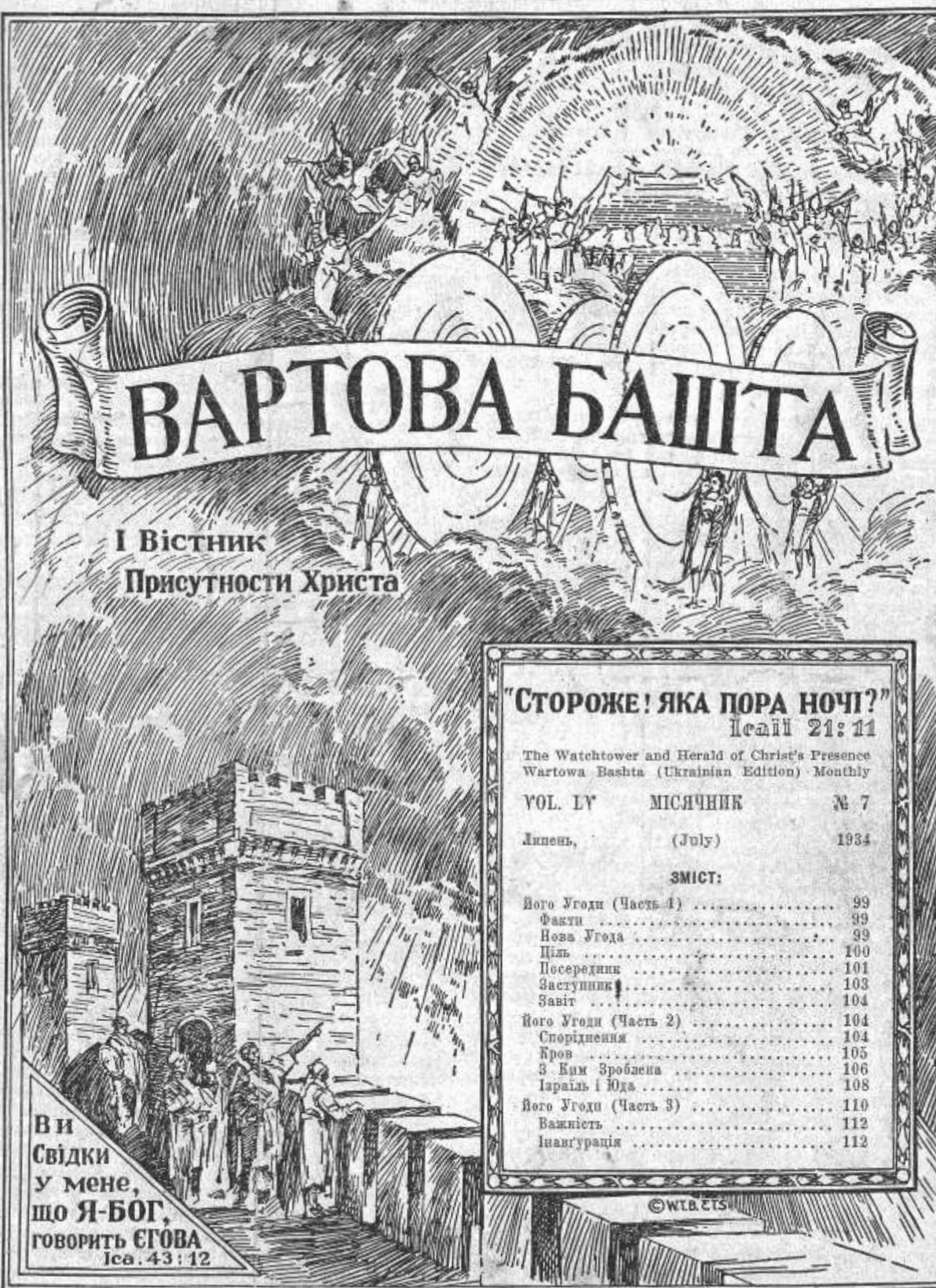

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Isaiah 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LV МІСЯЧНИК № 7

Липень, (July) 1934

ЗМІСТ:

Ного Угоди (Часть 1)	99
Факти	99
Нова Угода	99
Ціль	100
Посередник	101
Заступник	103
Завіт	104
Ного Угоди (Часть 2)	104
Споріднення	104
Кров	105
З Ким Зроблена	106
Ізраїль і Юда	108
Ного Угоди (Часть 3)	110
Важність	112
Інавгурація	112

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43: 12

© W.T.B. & T.S.

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY 117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. Rutherford President W. E. Van Amburgh Secretary

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми" - *Icañ 54:13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх сотворін, що Їгого був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Їгого тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа - се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взгладом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoц царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав устанавляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливості на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

ФАБРИКА І ДІМ ЗАПЕРТІ ДЛЯ СЛУЖБИ В ПОЛЮ

Кожного року Товариство заперас фабрику, офіс і дім Бетель на період два тижні, щоби дати браттям тут розривку від своєї звичайної роботи і дати їм нагоду занятися в службі в полі. Сього року фабрика і дім будуть заперті 21 липня і не будуть утворені аж в понеділок, 6 серпня. Протягом сього періоду часу жадні листи не будуть утворені і жадні замовлення не будуть виповнені. Всі читачі «Вартової Башти» є прошені завважати се і замовити літератури щоб їм вистарчило на сей період два тижні також на два слідуєчі тижні.

НОВІ АНГЛІЙСЬКІ КНИЖЕЧКИ

Єгова тепер благословить своїх вірних свідків і всіх людей доброї волі двома новими знаряддями для вжитку в службі, а іменно, дві нові англійські книжечки під назвою....., Образець на палітурці кожної книжечки є такий: красний, що він спонукає кого небудь, хто побачить їх, поглянути до середини і прочитати книжечку. Всі свідки Єгови і Йонадаби, котрі бажають доручувати сю чудову вість людям, тепер можуть замовляти і чим скоріше розносити людям. Звичайно сума 5 ц буде прийнята за книжечку.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о иншу літературу яко помічу в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безвизмово стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Його сторінки не створені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених, Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюра

British..... 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian..... 401 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada 4
Australasian..... 7 Eeresfoi Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African..... Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства (Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуєчим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмєну апликацію кожного року.

Увага передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми висилаємо карточку-повідомлення з журналом. Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЯ

Для добра принумераторів «Вартової Башти» тут хочемо пригадати, і сим пояснити, що всяка принумерата виходить автоматично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли принумерата кінчиться, тоді вона випадає з листа автоматично. Один місяць перед скінченням ся принумерації англійсько-го видання сього журналу, посилаємо повідомлення з журналом і також карту для відновлення принумерації. При закінченні принумерації в чужих мовах, висилаємо повідомлення з послідним числом. Отже коли отримаєте повідомлення з журналом, то знайте, що ваша принумерата скінчилась. Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба що о се попроситься.

НОВА УКРАЇНСЬКА КНИЖЕЧКА

Нова українська книжечка «Нетерпимість» що лише вийшла з преси. В сій книжечці міститься промова брата Рутерфорда, «Релігійна Нетерпимість: Чому», котру то промову він доручив в Плейнфілд, Н. Дж., окружений скорострілами. Сю книжечку тепер можете замовляти.

ВАРТОВА БАШТА

Вістник Присутности Христа

VOL. LV.

ЛИПЕНЬ, 1934

№ 7

ЙОГО УГОДИ

(Переложено з анг. БАШТИ з 1. квітня, 1934) *"Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій. І небеса звіщають справедливість його; Бог бо сам суддя."* — Пс. 50:5,6.

ЧАСТЬ I

Нова угода була зроблена замість старої закон угоди. Ціль нової угоди не була спасення людей, але щоби вибрати людей для ймення Єгови, котрі то вибрані люди мусіли бути свідками для ймя Єгови; і доказавши вірність до неї, вони будуть співучасниками з Ісусом Христом в оправданню Єгового ймя.

(6) Нова угода була зроблена з Ісусом Христом при смерті Його. Перед сим Ісус зробив угоду через жертву, і опісля інші були запрошені в ту угоду через жертву, щоби вони могли статися наслідниками її і щоби вони могли мати часть в оправданню Єгового ймя.

(7) Нова угода не відноситься до людства взагалі, ані до реституції людства, а головню відноситься до духового Ізраїля; і ніхто не може бути насінням нової угоди аж поки він не зробить угоди через жертву; і сі, що роблять угоду через жертву, і докажуть вірність до неї, сі будуть зібрані до Господа Бога і стануться членами Його громади; і сі проголошують Його справедливість і беруть участь в оправданню Його ймя.

ФАКТИ

8) В Едені Люцифер зневажив ймя Єгови, закидаючи Йому лож і нездібність виконати Його заміри. Тоді Сатана зробив визов Єгові, чи Він зможе поставити чоловіка на землі котрий би міг затримати свою невинність до Єгови. (Йова 2:2-4) Се було дальшою зневагою для імені Бога Єгови. Ціль Єгови є, щоби доказати всім сотворінням, що Він єдиний Всемогучий Бог, і се Він зробить для оправдання свого ймя. Рід людський не може отримати благословенств без життя; і позаяк — се дарь Бога Єгови, отже сотворіння доказавши свою вірність Богу і затримавши свою невинність взглядом Бога, отримають життя від Бога, і сим чином оправдають ймя Всевишнього. Єгова забрав Авраама з його родинного краю і післав його до Канаан і там Він зробив безумовну обітницю, уживаючи Авраама яко такого, котрому обітниця була виражена, заявляючи Йому свій замір вивести насіння через котре всі роди і народи землі будуть благословенні. Тим "обіцяним насінням" — Христос, котрого Єгова назначив на головного свідка, високого свя-

щенника і оправдателя. (Галат 3:16) Певно, що вибрання насіння обітниці не було лише для спасення людей, тому що Бог міг був знищити Адама і сотворити новий рід. Вибрання насіння було для сієї цілі, щоби оправдати ймя Єгови, себто, доказати, що Єгова виконує заміри після своєї волі. Другорядна ціль була, що Він постарався, щоби всіх послужних тому насінню благословити вічним життям. Його перше ім'я, "Аврам", значить, "вивисшений отець", котре то ймя Господь змінив, називаючи його Авраам. Ймя Авраам значить "Отець многих народів". Се є доказом, що Авраам був ужитий тут як символ, представляючи самого Бога Єгову, котрий єдиний Датель життя, отже великий Отець родів і народів землі, що живуть, і що тим насінням — Христос, через котрого Єгова дасть життя чоловікові. (Рим. 6:23) Коли Єгова сказав до Авраама, "І звеличу ймя твоє", то очевидно Бог розумів, що Він зробить своє святе ймя великим. (1 Мойс; 12:2) Се, що Єгова ділав з натуральними потомками Авраама, було ради власного ймя. (Езек.20:9) Отже Аврамова угода не була зроблена головню для користи чоловіка, але для оправдання ймя Єгови; і многі писання попирають се заключення. Бог дозволив на довгий період часу протягом котрого Сатана мав виконувати свою нікчемну роботу, щоби Він, Єгова, у своїм часі міг дати свідоцтво на землі про своє ймя і тоді показати свою силу і переконати всіх сотворінь, що Він Всевишній. Пам'ятаймо, що спасення сотворіння — се другорядна річ у великим замірі Єгови.

НОВА УГОДА

9) Писання відкривають і інші угоди Єгови, між котрими є угода зроблена в Єгипті й затверджена при Синаї, і нова угода, зроблена пізніше. Много було сказано й написано про нову угоду й роблено натиск, що нова угода належить до тисячлітнього царювання Христа, під котрою всі роди землі будуть благословенні. Слідуючі наведення показують, як через многі роки розуміли й наувчали [про нову угоду], а іменно: "Нова угода — се розпорядження яке Бог зробив через котре Він може бути милосердним до

упавшого роду." (Виклади св. Письма, Том 5, сторона 455) Та писання не попирають цього заключення. Від 1907 р., до 1909 р., було много написано про нову угоду, що спричинило потрясіння й розділення між посвяченими з причини непорозуміння щодо нової угоди. Задля двох причин згаданих повисше ціль нової угоди не була зрозуміта; але тепер в день Господень, коли Він у своїм храмі просвічує своїх людей, ту ціль можуть зрозуміти ті, що посвяtilися Йому і котрі належать до храму, і задля цієї причини Вартова Башта тепер знову застановляється над питанням про ті угоди. Тут знову пригадуємо, що треба пам'ятати сім повисших точок, поступаючи в перед зі студією.

10) Нова угода не була зроблена прямо в тій цілі, щоби спасти яке будь сотворіння, але задля далеко висшої й більшої цілі. Нова угода не є угода для реституції якої Господь буде уживати підчас Тисячолітнього царювання. Вдійсності, вона не має нічого до чинення з відродженням роду людського. Кров Ісуса Христа, се ціна викупу за рід людський, і угода не є потрібна, щоби Бог міг мати милосердя до тих, що приходять до Ісуса Христа в назначений спосіб. — Йоана 6:37-40.

ЦІЛЬ

11) Яка ж є ціль нової угоди? Се знаряд Єгови для зібрання до себе людей для свого ймя, котрих він уживе для оправдання свого ймя. Отже вона відноситься до церкви, а не до світа. Нова угода була представлена через стару, закон угоду, і також є субституцією або заміною старої закон угоди. Єсли ж се правда, то виходить, що ціль старої закон угоди представляла ціль нової угоди. Ціль старої закон угоди не була щоби спасти Жидівський нарід. Вона не була потрібна для спасення того народу. З часом і погани будуть, мати таку саму нагоду на спасення, а однак вони ніколи не мали стичности з закон угодою; вони були чужі до неї як і також до нової угоди. (Ефес. 2:12) Тим більше, Жидівський нарід, будучи вибраним Божим народом, не представляв поганських народів взагалі, але представляв Божих людей вибраних зі світа. Закон угода наложив додаткову відвічальність на Жидів котра ніколи не була положена на поганські народи, і для того поганські народи не потребують бути увільнені від неї. Щоби відкупити Жидів від додаткового прокляття наложеного на Жидів через закон угоду Ісус мусів умерти па дереві замість грішника. (Галат 3:13; 5 Мойс. 21:23) Однак сей факт показує особливішу відвічальність на тих, що зробили нову угоду. Спевністю, що апостол мав на умі сю відвічальність, коли він наводив з пророцтва слова Мойсея, а іменно: "Хто відцурав ся закону Мойсейового, при двох або трьох свідках, смерть йому без милосердя. Скільки ж, думаєте, гіршої муки заслужить, хто Сина Божого потоптав і кров Завіту, котрою освятив ся, вважав за звичайну, і Духа благодати зневажив? Знаємо Того, хто промовив: "Мені відомщенне, я віддам,

глаголе Господь"; і знов: "Господь судити ме людей своїх". Страшно власти в руки Бога живого. (Жид. 10:28-31) Се пророцтво висказав Мойсей. (5 Мойс. 32:35,36) Відвічальність тих, що в новій угоді, є порівняна з тими, що були: в закон угоді.

12) Бог зробив стару закон угоду з Мойсейом яко посередником Його вибраних людей. Бог зробив нову угоду з Ісусом Христом, котрого типом був Мойсей, яко з посередником Його вибраного народу. Єгова післяв Мойсея до Єгипту найперше тому, щоби виробити Собі ймя, а подругому, щоби викупити Ізраїльтянів. (2 Сам. 7:23) Задля сього Мойсей мусів нести свідоцтво Ізраїльтянам і Єгипетському володареві, і се він мусів робити перед зробленням закон угоди. Єгова післяв Ісуса у світ, в позатипічний Єгипет, щоби Він несе свідоцтво для Його імени, і сим зробив Собі ім'я, і Він мусів нести свідоцтво Жидам і иншим нім нова угода була зроблена. (Йоана 18:37) Ісус сказав: "Я прийшов в ймя Отця мого." (Йоана 5:43) Що головна ціль приходу Ісуса була, щоби прославити й оправдати ймя Єгови, то се показано Його словами: "Тільки ж для сього прийшов я на годину сю, Отче, прослав ім'я Твое! Зійшов тоді голос із неба: І прославив, і знов прославлю." (Йоана 12:27,28) Життя-кров Ісуса Христа, що була вилита в жертву, уповноважила нову угоду, і також дала ціну викупу за чоловіка. Через ту нову угоду люди були взяті для ймя Єгови; отже ймя Єгови — важніше чим викуплення чоловіка.

13) Ізраїльтяни, Божі вибрані люди, мусіли доказати їх вірність до условин закон угоди, щоби вони могли статися Божим святим народом, яко ж написано: "І став там кошем Ізраїль проти гори. І покликав Господь Мойсея, і рече: Так дому Яковому вкупи з Ізраїлем ти возглаголеш: Оце ж, коли будете гласу мого слухати й ханити завіт мій із вами й умову, так будете пай мій в народах, моя ж бо земля вся вселенна, і будете в мене ви царством сьвященним, народом вибраним. Се словеса, що мусиш возглаголати синам ізраїлевим." (2 Мойс. 19:3,5,6) Се доказує, що певні люди були представлені через ізраїльтянів, і що люди, котрі були представлені в тій закон угоді, мусять доказати їх вірність під умовами нової угоди, щоби вони могли статися Божим святим народом. Промовляючи до людей представлених через ізраїльтянів, богодухновенний апостол каже: "Ви ж — рід вибраний, царське сьвященство, нарід сьвятий, люде прибрані, щоби звіщали чесноти; покликавшого вас із темряви у дивне своє світло; ви, колись і не народ, а тепер народ Божий; немилувані, а тепер помилувані." (1 Петр. 2: 9,10) Той сьвятий нарід складається із тих, що стались членами царського дому котрого Ісус Христос є Головою.

14) Ціль закон угоди була, щоби вивести насіння; яко ж написано: "Се ж иносказання; се бо два завіти: один з гори Сина, що родить у неволю, котра єсть Агара. Бо Агара, се

Синай, гора в Аравії прикладається ж до теперішнього Єрусалиму, і служить з дітьми своїми." (Галат 4:24,25) Авраамова жена Сара була вже за стара родити діти, і тому вона просила Авраама, щоби він ужив єгиптянку служницю щоби дістати наслідника для сієї цілі, "щоб у мене були діти від неї." (1 Мойс. 16:2,3) Бог обіцяв Авраамові дати йому насіння, а Агару дала йому його жена, щоби доконтати сього. Та Бог не прийняв потомків Агари яко обіцяне насіння, так і діти старої закон угоди, т. є Ізраїльтяни по тілу, не угодили Богу. Що закон угода представляла нову угоду, насіння котрої доказало свою вірність, то се ясно показано словами апостола: "Позаяк закон, ослаблений тілом, був безсилен, то Бог, післявши Сина свого в подобі тіла гріховного і ради гріха, осудив гріх у тілі, щоб оправдане закону сповнилось в нас, котрі не по тілу ходимо, а по духу." — Рим. 8:3,4.

15) Причина невдачі закон угоди не була задля того, що закон був не здалий, а задля упавшости Жидівського народу; отже ся невдача спричинила конечність зробити нову угоду замість старої, щоби Бог міг мати людей для свого ймя; отже каже писання: "Бо коли б первий той був без пороку, не шукалось би місця другому. Докоряючи бо їм глаголе: "Ось ідуть дні, глаголе Господь, і зроблю з домом Ізраїлевим і з домом Юдовим завіт новий." (Жид. 8:7,8) Отже як видно, то ні стара угода ані нова не були зроблені в цілі спасення людей, але цілі їх була вибрати людей для ймення Єгови, з котрих вірним обіцяно, що вони будуть мати часть в оправданню ймення Єгови, і се що доказує Його сторону питання і оправдує Його ймя.

16) Се правда, що Господь сказав: "І будете сповняти установи мої і суди мої, котрі сповняючи, чоловік жити буде. Я [Єгова]." (3 Мойс. 18:1,5) Однак се писання не каже, що хто буде дотримувати угоду, той отримає життя; отже се не значить, що цілі угоди — дати життя. Дійсна цілі, як се відкривають Писання, є, щоби помочи пізнати хто є оправдателем Єгового ймя. Бог обіцяв, що хто буде послухний правам і присудам Господнім, той буде жити в них і затримає свою невинність і сим чином оправдає ймя Єгови, і докаже фальш визову Сатани, чи Бог може поставити такого чоловіка. Послушенство до умовин тієї угоди доказує відповідність чоловіка бути оправдателем ймя Єгови, коли прийде остаточний час установити те питання. Се як раз що Ісус зробив. Пояснювати сі питання, що еслиб Жиди були дотримали угоди, були б жили, значило б, що жертву викупу можна оминати; однак ми знаємо, що нема иншого средства щоб отримати життя лише через жертву викупу. Отже ясна цілі повисше наведених слів є та, щоби пізнати хто є оправдателем. Ісус терпів зневагу з рук Сатани й його агентів, і задля Його вірности до закону Божого, і доказавши Його вірність через річи які Він терпів, Він сим доказав Його відповідність бути оправдателем Єгового ймя і автором вічного спасення всіх послухних

Йому. Се є виразні слова, які записав апостол під натхненням св. духа. — Жид. 5:8,9.

17) Таке закінчення апостол дальше робить в иншій місці. Він робить натиск, що насіння обітниці — се найважливіша річ. Тоді він каже: "Задля переступів додано його [закон і угоду до Авраамової обітниці], доки прийде насіння, котрому обітнувано; (і був він) уряджений через ангелів рукою посередника." (Галат 3:18,19) Жиди були незвершенні, отже преступниками або грішниками, що перешкодило їм затримати їх невинність совершенно, і тому закон був доданий аж прийде обіцяне насіння. "Се ж иносказання; се бо два завіти: один з гори Синай, що родить у неволю, котра єсть Агара." — Галат 4:24.

18) Доказуючи дальше, що закон угода не була дана людям натурального Ізраїля щоби дати їм життя, писання говорить: "То хіба закон проти обітнувань Божих? Нехай не буде! Бо коли б дано закон, що міг оживляти, то справді від закону була б праведність." (Галат 3:21) Чи ж закон протівиться обітницям Божим. Спевністю що Єгова знав се наперед, і се доказує, що коли Він робив угоду, Його замір був инший чим спасення жидів до життя. Спасення жидів і поган не прийде через угоду, їх спасення прийде через Ісуса Христа, котрого Єгова зробив своїм оправдателем, установив Його царство, і тоді привів своїх людей до знання правди, щоби вони в Його царстві могли отримати вічне життя, если будуть послухні до умовин угоди. Цілі закон угоди з жидями була, щоби вибрати людей для ймення Єгови; але вона не вдалась задля упавшости жидів. Коли Ісус Христос, більший чим Мойсей, прийшов, то Він був "насінням після обітниці яку Єгови зробив Авраамові, і ті Жиди, що були вірні, були передані від Мойсея до Христа, і сим самим вони стались "людьми взятими для Його ймя". Вірні ученики Ісуса Христа є виразним приміром сього факту. Вони вже були посвячені чинити волю Божу і були охрещені в Мойсея „у хмарі" і тепер вони не мусіли знову піддатися хрещенню. (1 Кор. 10:1-4; Йоана 1: 47) Если закон угода не могла дати життя (і співністю, що не могла), так і нова угода не може дати життя, тому що нова угода була зроблена замість старої. Життя буде дане лише тим, що мають віру в Ісуса Христа і є вірні. Отже цілі нової угоди здається є, щоби з між роду людського вибрати людей для Бога котрі б затримали їх невинність до Бога серед терпіння, зневаги й наруги з рук Сатани й його агентів, і котрі то люди стануться свідками для ймення Єгови і котрі, будучи вірними, будуть мати часть в оправданню Його ймя.

ПОСЕРЕДНИК

19) Єгова постарався о посередника для старої закон угоди і о посередника для нової угоди. Жиди яко нарід не були здібні робити угоду з Єговою. Мойсей мав віру в обітницю Єгови, і вірою "дожидав бо города [царства Божого під обіцяним насінням], котрого будівничий і творець... Бог." (Жид. 11:10-25)

Задля його віри й вірності до Бога, Єгова вибрав Мойсея як посередника для закон угоди, яку він замірив і опісля зробив в Єгипті. Мойсей був вибраний на горі Горіб. (2 Мойс. 3:1-22) Се сталося якийсь час нім угода була зроблена, і Мойсей мусів перше дати свідоцтво про імя Єгови Ізраїльтянам і володарям Єгипту. Про сю то закон угоду є написано: "(і був він) уряджений через ангелів рукою посередника." (Галат 3:19) Для нової угоди Єгова вибрав Більшого Мойсея на посередника, і сей вибір Єгова зробив по тім, як Ісус охрестився в Йордані і по його спуску в пустині. Тоді Він стався запевненням і посередником нової угоди, котра мала бути зроблена пізніше. Закон угода була зроблена в часі заковлення пасхального агня в Єгипті, і нова угода була зроблена в часі заковлення позатипічного Агня, Ісуса Христа; однак Ісус був вибраний на посередника три і пів роки перед тим часом.

20) Де є посередник, там і мусять бути інші в угоді, котру Єгова робить: "Посередник же не єсть (посередник) одного, а Бог один." (Галат 3:20) Єсли би в угоді не було інших одиниць, тоді не треба посередника. Позаяк головна ціль-приходу Ісуса була і є оправдання імя Єгови і єсли би Ісус мав бути один в тій угоді, тоді не треба було б посередника. Ісус — се покоління й насіння Авраамової угоди, що була зроблена перед закон угодою і новою угодою. Отже се, що при новій угоді був посередник, показує, що ціль тієї угоди була привести інших до неї, щоб вони співділяли з Ісусом Христом і під його керівництвом.

21) Нова угода була зроблена більше чим дві тисячі років по Авраамовій угоді, однак вона не могла взяти місця Авраамової угоди, насіння котрої є средством для благословення всіх родів землі. Се є доказом, що нова угода не є угодою для благословення людей, але служить як средство щоби вибрати людей для несення свідоцтва для ймення Єгови, і щоб дати їм часть в оправданню Його імя. Сей факт, що (в тій угоді) був посередник показує, що й інші прилучаться до Ісуса Христа в оправданню Єгового імя. Хто ж тоді є ті інші? Виходить, що ті "інші" се ті, що були взяті в нову угоду по тім як вона була зроблена Ісусом Христом, і потім, як інші зробили угоду з Богом Єговою через жертву і були прийняті Єговою як Його сини.

22) Яко дальший доказ, що угода є знарядом Єгови для оправдання Його імя завважте, що Єгова назначив посередника нім та угода була зроблена і що Він зробив сей вибір безуспівний. Він вибрав свого любого Сина Ісуса Христа за свого головного чиновника для виконання всіх Його замірів і Ісус Христос не мав нічого до чинення із вибранням себе до того уряду. "Так і Ісус Христос не сам себе прославив бути архієреєм, а Той, хто глаголав до Нього: "Син мій еси Ти, я сьогодні породив Тебе (привів і признав Його за свого любого сина.)" Яко ж і інде глаголе: "Ти еси священник по вік по чину Мелхиседековому." (Жид. 5:5,6) Коли Він назначив

Ісуса до високого уряду яко священника, тоді Єгова потвердив своє слово присягою: "І на скільки воно не без клятьби, на стільки луччого завіту став ся порукою Ісус [запewнюючи иншим ту угоду, отже ставсь посередником]." (Жидів 20:22)

23) При Його хрещенню в Йордані Ісус зробив і зачав виконувати свою угоду через жертву, котру Він докінчив на Голгофі: "Тепер же (Христос) лучче знарядив служення [лучче чим Мойсей, посередник закон угоди], на скільки Він посередник луччого завіту, котрий на луччих обітницях узаконився." (Жид. 8:6) Задля Його угоди через жертву, котра то угода була свята й принята Богом, Ісус став посередником нової угоди. "То скільки більше кров Христа, що Духом Вічним приніс себе непорочного Богу... і задля того Він посередник нового завіту, щоб, як станеться смерть, на одкуплення переступів, що (були) у першому завіті, прийняли покликани, обітницю вічного насліддя." (Жид. 9:14,15) Церква Христова не становить жадної частини посередника, але самий Ісус Христос є посередником нової угоди. (Жид. 12:24) Ісус Христос є посередником нової угоди для своїх братів, себто духового Ізраїля, протягом часу коли Бог з між народів вибирає людей для свого імя. (Діян. 15:14) Апостол показує Його споріднення до угоди коли він каже: „Котрий хоче, щоб усі люди спаслися і до розуміння правди прийшли. Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх свідкування вреннями своїми. На се ж поставлено мене проповідником і апостолом (глаголю правду в Христі, а не неправду) учителем поган у вірі і правді" — 1 Тим. 2:4-7.

24) Сей текст не говорить ані не значить, що Ісус Христос є посередником для всіх людей. Той текст каже се: що є один Бог Єгова, і один посередник між Богом і людьми. Про котрих же людей тут говориться? Тут говориться про тих людей, що мають віру в Ісуса Христа і що згодилися чинити волю Божу. Чому Бог мав би назначувати посередника для людей, котрі зневажили Його імя і імя Ісуса Христа? Той текст показує, що апостол не мав на умі всього роду людського. Він промовляв до Тимотея, отже до всіх, що мають подібну дорогу віру, і казав Тимотейові молитися за "всіх людей" розуміючи під сим тих, що приходять до Божої організації. Спевністю, що апостол не наминав ані не радив, щоби молитися за всіх тих, що злобно противляться Богу і Ісусу Христу. Він радить, щоби молитися "за царів і за всіх, що мають власть". Чи під сим він розумів усіх, що мають власть в організації Сатани? Спевністю, що ні: але під сим він розумів тих, що мають власть в Божій організації, себто, тих в церкві, котрим Господь дав власть, щоби вся церква могла жити разом в мирі й в єдності. (Гляди Вартова Башта 1933, сторона 112) Отже виходить, що слово "люди" в повисім верші не відноситься до всіх людей світа, але до тих, що зробили

угоду з Богом чинити волю Божу: і відносно всіх таких воля Божа є, щоби вони спаслися і прийшли до акуратного пізнання правди, і для всіх таких є посередник в угоді з Богом. Хто ж, є тим посередником? Писання відповідають: "Чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх." Сі наведені слова показують, хто є тим посередником між Богом і людьми (але не всіма людьми), себто, лише для тих, що мають віру в Ісуса Христа і котрі увійшли в угоду чинити волю Божу. Се є воля Божа, іщоб ніхто не погіб із тих, що прийняв Ісуса Христа. Если хтось з них погине, то се буде його власна вина. Сі факти доказують слова Ісуса відносно дванадцять апостолів, котрих Бог дав йому. (Іоана 17:12) "Чоловік гріха" кляса була колись в угоді з Богом чинити його волю. Та кляса погине, не з причини Бога, але задля її власної невірності.

25) Слова у Уповажненій Версії читаємо так: "Що дав себе на викуп за всіх." Декотрі люди додали до сього тексту слова "для всіх" очевидно для того щоби пристосувати сей текст до всього роду людського. Чи таке закінчення добре? Певно, що ні! Се правда, що Ісус Христос дав своє життя як викуп за всіх, і всі, що приймуть Ісуса Христа як такого, і будуть послухні йому, будуть жити; але нема причини до сього тексту додавати слова *для всіх*, котрі то слова не знаходяться в тексті. Інший переклад сього тексту є такий: "Котрий дав себе як викуп за всіх": і у своїм часі про се було засвідковано, і я був назначений як посланець і апостол (я не кажу вам ложі, а правду), щоби научати поган віри й правди." (Мфат) "Що для себе на викуп за всіх; свідкування у відповідний час. На се ж поставлено мене провідником і апостолом — глаголючи правду, а не неправду — учителем поган у вірі і правді." (Ротердам) "Що дав себе на викуп за всіх; свідкування временами своїми; на се ж я був назначений проповідником і апостолом, (я говорю правду, а не неправду) учителем поган у вірі і правді." (Диялот) Отже в сім тексті апостол показує, що Ісус Христос — Відкупитель людства, посередник між Богом а людьми в угоді що він, Павло, був визначений як проповідник і апостол научати поган як і жидів. Тут апостол головню научав Тимотея, і його слова до нього можна переказати так: "Ти повинен молитися за всіх людей в церкві, включаючи і за тих, що мають власть, як за апостолів і інших, що були назначені служити в церкві." (Ефесян 4:1-5) Ті що отримали власть були поставлені там, щоби помочи приготувати людей для імени Єгови; і се воля Божа, щоби такі були спасенні, а щоби вони були спасенні, вони мусять бути вірні. В сій організації є один Бог і Отець для всіх, котрий є понад усім і всім; один посередник між Богом а людьми, себто, для тих, що посвяtilися чинити волю Божу, і тим посередником — Ісус Христос, Відкупитель, "і я Павло головню назначений як слуга, щоби научати про сі правди." (Ефес.4:3-6) Отже і Тимотея 2:3-6 не можна властиво

пристосувати до всього людства, і се не є релігійний текст. Хотят він показує, що Ісус Христос є відкупителем всіх людей. То однак контексти показують ясно, що він відноситься до тих, що увійшли в угоду через жертву. Стара закон угода представляла нову угоду. Мойсей не був посередником між Богом а всіма поганями. Він був посередником для всіх Божих вибраних людей, себто, для ізраїльського народу. Жиди "всі в Мойсея хрестилися в хмарі і в морі." (1.Кор. 10:2) Отже Мойсей був посередником для всіх таких, а не для інших; отже жиди що були вірні у приході Ісуса Христа ті були перенесені від Мойсея до Ісуса, і Христос стався посередником для всіх таких і всіх поган, що зробили угоду чинити волю Божу. "І Мойсей же вірен у всьому домі його, як слуга, [посередник] на свідчення тому, що мало глаголатись; Христос же, як Син в домі його, котрого дім ми, коли свободу і похвалу надії аж до кінця твердо держатимем." Жид. 3: 5,6.

ЗАСТУПНИК

27) Було сказано, що Ісус є заступником для церкви і посередником для світа. Але Писання не попирають сього закінчення. Ісус є посередником і заступником церкви, котрі то обидві позиції сам Ісус займає. Чи ж посередник не заступає того, що потребує помочи? Мойсей був посередником закон угоди, і заступником для ізраїльтянів, що согрішили, коли він молив Бога о прощення для них. (2 Мойс. 32:29-32) Так і Ісус Христос, посередник нової угоди, є заступником для членів Божої організації, що згрішать; як про се написано: "Діточки мої, се лишу вам, щоб не грішили, а коли хто згрішить, заступника маємо перед Отцем, Ісуса Христа праведника." (1 Йоана 2:1) Перед приходом Господа Ісуса до храму, святий дух у Писанню був назначений як потішитель, дорадник, або заступник або помічник. Від коли Господь прийшов до храму, уряд заступництва святого духа перестав існувати, але се не змінює факту, що Ісус Христос є посередником і заступником при горі Сион. При своїм хрещенню в ріці Йордан Ісус представив себе без плями й скази Богу в сповненню пророцтва написаного наперед про нього: "Тоді сказав я: Ось я приходжу; в змісті книги написано про мене. Чинити волю твою, мій Боже, моя радість: і закон твій в глибині серця мого." (Пс. 40:7,8) Се була угода через жертву між Богом і Ісусом Христом, позаяк се була воля Божа щоби Він пожертвував себе. Тоді Ісус безуслівно пожертвував себе чинити волю Божу яка б то вона не була, а воля Божа була, щоби Ісус Христос був його Оправдателем; а щоби Він міг бути відповідним до сього, то Він мусів доказати свою невинність серед найостріших проб аж до ганебної смерті, і вилити свою кров-життя як викупну ціну за чоловіка. І задля цієї причини Він стався посередником нової угоди." (Жид. 9:15 А.П.В.) Бог Єгова дав

Ісусу служення тієї угоди, себто, роботу вибрати людей для свого ймя, котра служба є більше чудо-ва чим та, що була поручена Мойсейові. (Жид.8:6) 28) Коли апостоли увірували в Господа Ісуса як в Христа і полишили все щоби йти за Ним, то се значило час, що вони увійшли в угоду через жертву. (Луки 18:28-30; Мат. 16:24,25) Угода через жертву значить, вірувати в Господа Ісуса Христа, і, упираючись на сій вірі, згодитися без услівно чинити волю Божу. Три і пів роки як Ісус увійшов в угоду через жертву, Бог зробив з Ним нову угоду. Се здається установило правило, що ніхто не може бути взятий в нову угоду поки він ще зробить з Єговою угоди через жертву. Усі народжені від Бога з konieczності зробили угоду через жертву, і всі такі є назначені умерти смертю жертви, що включає також "велику громаду" клясу. (Пс.79:11) Не кождий, що зробив угоду через жертву докаже свою вірність, отже і не кождий що зробив угоду через жертву є заключений в клясу, котра складається з 'людей для Його ймя'. Се й но вірні є святими Божими, і про сих лише Єгова говорить коли Він каже: "Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій" (Пс.50:5) Такі святі були взяті в нову угоду з Ісусом Христом, і до таких Ісус каже: "Будь вірний аж до смерти, і дам тобі вінець життя". (Одкр.2:10) Се доказує, що лиїє ті, що будуть абсолютно вірними потім, як вони були узяті в нову угоду, отримають вінець життя.

ЗАВІТ

29) Люди називали ту часті, Біблії від 1 книги

ЙОГО УГОДИ

(Переложено з анг. БАШТИ з 15. квітня, 1934)

"Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій. І небеса звідають справедливості Його; Бог бо сам суддя." — Пс.50:5,6

ЧАСТЬ 2

1) Єгова виконує свої заміри після своєї найвищої волі, а не після ідеї якогось сотворіння. Його ймя є порушене. Між Ним а Його ворогом, Сатаною, постала суперечність. Єгова є найвищий, і се Він докаже усім своїм розумним сотворінням. Його ймя Єгова значить, що Він має замір дати пізнати себе всім, що Він — Всемогучий й Всевищий Бог. (2 Мойс. 9:14) Прийшов час коли свідоцтво для імени Бога Єгови, Всевишнього, мусить бути дане, і люди взяті з між народів для Його ймя мусять доручити те свідоцтво.

2) Тепер, з Його ласки, ясно відкрилось, що угоди Єгови були зроблені для тієї цілі, щоби привести те велике питання до вершка, і переконати всіх, що Він — Бог. Він поклав своє ймя на своїх людях взятих з між народів, і котрі сталися частю Його вибраного слуги Христа, і сієї чести Він не дасть нікому іншому. (Іса.42:8) Сатана й Його слуги зневажили ймя Бога Єгови, але тепер прийшов час коли ймя Єгови буде вивисшене, і лише ті, що люблять Його ймя, будуть жити. "Імя Його вічне; доки сонце стане, буде ймя Його; в Йому будуть один одного благо-

Мойсея до Малахії як Старий Завіт, а від св. Маттея до Откриття як Новий Завіт. Однак св.Письмо не оповажнює сього так робити. Слово завіт являється перший раз в єв.Маттея 26:28, і там воно значить "угода". В тексті 2 Коринтян 3:6 (Синайський МС) згадуються слова "новий завіт", і там вони значать "нова угода", і так ці слова переложені в Поправленій версії. У чотирнадцятім вірші тієї самої голови перший раз знаходяться слова "старий завіт", але властивий переклад сих слів є "стара угода", і вони відносяться до закон угоди, котра стала старою коли вона скінчилась. Многі дуже нерозумно заклали, що Писання названі "Новий Завіт" містять у собі все, що треба для інструкції послідователя Христа. Усі писання написані під керівництвом Єгови Бога становлять Його Слово; яко ж написано: "Всяке писання богодухновенне і корисне до науки, до докору, до направи, до наказу по правді, щоб звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий" (2 Тим. 3:16,17) Єгова тепер відкриває своїм вірним свідкам значіння пророцтв більше чим коли будь перед тим, що дає поміч і потіху останкові в сім часі. (Рим.15:4) Він дає відкриття свого Слова й яснійше вирозуміння Його для тих, що пильно вчать і бажають чинити Його волю. (Пс. 119:105) Для тих, що Господь зібрав до свого храму, Він тепер робить гостину. Вірні кормляться сим божественним покармом, і дальше хвалять святе ймя Єгови. Сі становлять часті небес проголошуючи праведність Бога Єгови, бо вони знають що Він самий — Суддя і що день Його суду прийшов.

словити: всі народи будуть прославляти Його." (Пс. 72:17) Він вибрав собі завітуючих людей і зібрав їх до себе для цілі. Отже памятаймо, що нова угода — се средство Єгови для зібрання до себе людей, щоб вони несли свідоцтво й мали часті в оправданню Його ймя.

СПОРІДНЕННЯ

3) Між старою законом угодою а новою угодою існує споріднення, тому що та друга була поставлена замість першої і доконала того, чого перва не могла доконати. Зроблення й установлення першої відносилось до зроблення й установлення другої. Стара угода була зроблена в Єгипті, на 14 Нісана, в часі заколення пасхального агня. "Так говорить Господь, Бог Ізраїлів: Я вчинив був завіт із отцями вашими, як вивів їх із землі Єгипетської, з дому неволь, і установив" (Ерем. 34:13) Се Єгова зробив, щоб вони були Його люди, а Він був їх Богом. "Ні! Спогадаю задля їх же самих завіт мій з предками їх, що вивів

їх із Єгипетської землі перед очима народів, щоб їх Богом бути. Я Господь." (3 Мойс. 26:45) "Завіт мій, що його зложив із вами, як виходили ви з Єгипту, й дух мій пробуває між вами; то ж не бійтесь!" (Аггея 2:5) Зроблення цієї угоди в Єгипті в часі заколення пасхального агня було типом і указувало на заколення Ісуса Христа, Божого Агня, і зроблення другої угоди в день коли Ісус умер.

4) Кров-життя Ісуса Христа зробила важною або діяльною нову угоду: "І взявши чашу, й оддавши хвалу, подав їм, глаголючи: Пийте з неї всі; се бо єсть кров моя нового завіту (угоди), що за многих проливається (себто за тих, що будуть приведені в ту угоду, і також за всіх людей, котрі приймуть Божий ласкавий дар життя через Ісуса Христа) на оставлення гріхів." (Мат. 26:27,28) "І, взявши чашу, й оддавши хвалу, подав їм, і пили з неї всі і рече їм: Се єсть кров моя нового завіту, що за многих проливається." (Марка 14:23,24) "Так само і чашу після вечері, глаголючи: Ся чаша новий завіт у крові моїй, що за вас (котрі злучилися зі мною в угоді) пролита буде. Та ось рука зрадника мого зо мною на столі." (Луки 22:20,21) "Так само й чашу по вечері глаголючи: Ся чаша єсть новий завіт у крові моїй; се робіть, скільки раз пете, на мій спомин." — 1 Кор. 11:25.

5) Тут маємо доказ із Писання, що три роки і пів по тім, як Ісус був назначений яко посередник нової угоди. Ісус оголосив своїм вірним ученикам про зроблення цієї угоди між Богом а Ним самим, і що правдиві ізраїльтяни, такі як Натанайл, були запрошені в ту угоду. Се доказує, що ті, що були охрещені у Мойсея, і котрі були і далі вірні аж до приходу Господа Ісуса Христа, були перенесені від Мойсея до Христа. Се проголошення нової угоди ученикам мусіло порушити їх на час і спричинило їх подумати серйозно. Вони мусіли бути познакомлені з пророцтвами, коли то зачалось сповняти пророцтво Еремії записане в Еремії 31:31-34. Від того часу кождий, що був приведений в нову угоду, і хто перебувати ме в ній вірно, буде знати Єгову від найменшого до найбільшого з них. Прийшов час і Ісус й Його ученики обходили останній раз памятку закон угоди. Від того часу з початком смерті Ісуса зачався сповняти тип закон угоди. (1 Кор. 5:7) Смерть Ісуса на дереві як грішника за грішного чоловіка послужила 'знищити рукописання наукою, що були проти нас, і взяв його з середини, прибивши на хресті (дереві). Завважте, що ся угода була зроблена на землі у світі сатанської організації, представленого через Єгипет; "що зоветься духовно... Єгипет, де і Господь, наш розпятий." (Одр. 11:8) Життя-кров Ісуса Христа пролята в той день у світі ствердила ту угоду, і від тієї хвили нова угода стала правосильною. — Гляди Примиренне, сторона 286.

6) Яко даліше попертя закінчення, що нова угода стала правосильною від смерті Ісуса,

завважте сі уповажені слова написані апостолом про нову угоду: "Де бо єсть завіт, там мусить прийти й смерть завітуючого. Завіт бо після мертвих має силу: яко ж бо нічого не стоїть, доки жив завітуючий." (Жид.9:16,17) Пролляття крові Ісуса Христа зробило нову угоду правосильною. Смерть учеників і інших вірних послідователів Ісуса Христа, включаючи і нинішній останок, є цілковито непотрібна для зроблення й установлення нової угоди. В Єгипті була лише одна жертва, заколений агнець, і зараз потім закон угода була зроблена й увійшла в силу. Рівнож і нова угода увійшла в життя коли позатипічний Агнець, Ісус Христос, був заколений, і так на зроблення й вживання нової угоди не треба чекати аж останній член тіла Христового умре і що мусить статися аж при кінці періоду жертви. Ми мусимо памятати, що кров членів тіла Христового не є потрібна для зроблення і вживання нової угоди.

7) Закон угода була установлена при горі Синай, в котрім то часі, як се показано в св.Письмі про ті церемонії, що лише "жертви палення" і "жертви мирні з тильців (не з козлів)" є згадані. "І послав молодики зміж синів Ізраїлевих, і вознесли вони всепалення і принесли телята як жертви подячні Господеві. І взяв Мойсей половину крові й улив її в миски, і вибризкав половину крові на жертвник. І взяв книгу завіту, тай прочитав на слух людям, і мовляли вони: Усе, що глаголав Господь, певнити мемо і слухати мемо. І взяв Мойсей кров та й побризкав на людей і рече: Се кров завіту, що вчинив Господь із нами у всіх сих словах." — 2 Мойс. 24:5-8.

КРОВ

8) В Єгипті Мойсей був типом на Ісуса Христа; але що Мойсей не міг умерти і в той самий час викинути тип, тому агнець був заколений замість Мойсея, і се була кров агня, що була пожертвована або звершена і впустила закон угоду в життя. Відносно того агня написано: "Ягня нехай буде без пороку, самчик одноліток;... і візьмуть крові тай побризкають нею оба одвірки й пороги в домах, де їсти муть його." (2 Мойс. 12:5,7) Коли ізраїльтяни прийшли під гору Синай, там були виконані певні форми установлення закон угоди і Мойсей взяв крові й покropив нею людей і сказав: "Се кров завіту, що вчинив Господь із нами у всіх сих словах." (2 Мойс. 24:8) Кров Ісуса Христа пролята на Голгофі зробила нову угоду чинною в день Його смерті, і зараз перед смертю своєю Ісус взяв чашу вина, що представляла Його кров, і сказав до Його учеників: "Се бо єсть (представляє) кров моя нового завіту (угоди), що за многих проливається на оставлення гріхів." (Мат. 26:28) Його пролята кров довершила як і упустила в чин нову угоду, і також послужила яко ціна викупу за рід

людський. Лише через віру в пролиту кров Ісуса Христа можна увійти в угоду з Богом. Всі, що не мають такої віри, є відчужені від Бога, і лише ті, що приймуть Ісуса Христа й вірують в Його кров, можуть приблизитися до Бога. „Що були (послідувачі Христа з поган) того часу без Христа, відчужені від громади ізраїлевої і чужі завітові обіттування (включаючи і нову угоду) не маючи надії і безбожні в світі. Тепер же в Христі Ісусі ви, що були колись далеко, стали близько кровю Христовою. Він бо мир наш, що зробив з обох одно, і розвалив середню перегородню стіну." Ефес. 2:12-14.

9) Жиди, котрі добровільно ламали закон угоду, були вбивані на смерть; так і ті, що вважають кров Ісуса Христа за звичайну річ, котра то кров є нової угоди, такі повмирають. "Скільки ж, думаєте, гіршої муки заслужить, хто Сина Божого потоптав і кров завіту, котрею освятив ся, вважав за звичайну, і Духа благодати зневажив?" (Жид. 10:29) Бог Єгова звершує тих, що були взяті для Його ймя, і се Він робить через кров нового завіту. "Бог же впокою, що підняв з мертвих великого Пастиря вівцям через кров завіту вічного, Господа нашого Ісуса Христа, нехай звершить вас у всякому доброму ділі, щоб чинили волю Його, роблячи в вас любе перед Ним, через Ісуса Христа, котрому слава до віку вічного. Амінь." (Жид. 1:3:20,21) "Одним бо приносом звершив на віки освячуємих." (Жид. 10:14) (сі тексти доказують поза всякий сумнів, що нова угода не відноситься до реституції або відродження роду людського, але що вона включно відноситься до тих, що посвятилися чинити волю Божу. Із таких то посвячених Бог вибирає людей для свого ймя. Він освячує їх для своєї цілі, і се він робить по тім, коли ті одиниці посвятаються чинити волю Його й були прийняті через заслуги пролятої крові Ісуса Христа. Писання називають нову угоду (віковічною угодою) задля тієї причини, що вона є частию вираженого заміру Єгови вивести насіння для оправдання Єгового ймя. Лише ті, що будуть взяті в нову угоду і котрі докажуть вірність аж до кінця, будуть становити часть обіцяного насіння.

3 КИМ ЗРОБЛЕНА

10) Закон угода була зроблена Єговою з натуральними потомками Ізраїля, з Мойсейом як прославленим посередником. Ізраїльтяни як нарід були невірні угоді і були відкинені як нарід. Нова угода була зроблена з Ісусом Христом, прославленим посередником, для користи духового Ізраїля. Є бо натуральний або земний Ізраїль, і є духовий або небесний Ізраїль. Натуральний Ізраїль поламав услівя закон угоди яка була зроблена в Єгипті, отже се було б цілковито не намісці для Бога робити нову угоду з тими самими людьми, тим що нова угода є більше внесла чим стара закон угода. Се виключає заключення, що нова угода мала б бути зроблена з натуральними потомками Авраама. Натуральні або тілесні

ізраїльтяни були типічними людьми, прообраз котрих є духові ізраїльтяни, що зробили угоду чинити волю Божу. Написано є, що Єгова зробить нову угоду з домом Ізраїльськими з домом Юдиним, однак було б цілковито незгідним заключати, що Єгова зробить нову угоду з натуральними потомками жидів зібраних в Палестині в невірстві й котрі далше відкидають Христа Ісуса. Про сю справу апостол писав: "Що ж? чого шукав Ізраїль, (себто, нарід Ізраїльський, натуральні потомки Авраама), того не осяг, а вибір осяг, інші ж осліпли." (Рим. 11:7) Се доказує, що нова угода не буде зроблена з народом ізраїльським або з натуральними потомками Ізраїля, але що нова угода була зроблена з духовими Ізраїльськими. Ісус Христос є Той, що "завітував". (Жид. 9:16,17) Се правда, що Ісус Христос як чоловік, походив від натуральних ізраїльтян. Також і ті, що найперше сталися послідователями Ісуса Христа, були натуральними ізраїльтянами обох домів. Однак нова угода була зроблена з Ісусом Христом потім, як Він став Головою духового дому Ізраїля; і інші були запрошені в ту угоду потім, як вони прийняли Ісуса Христа як обіцяне насіння, отже потім, як вони сталися духовими ізраїльтянами. "Бо не всі ті, що від Ізраїля, сі ізраїльтяне, ані всі діти, тим що вони насінне Авраамове: ні, в Ісаакові (рече) назветь ся тобі насінне." (Рим. 9:6,7) Лише ті, що народилися з духа увірувавши в пролиту кров Ісуса Христа, є духовими ізраїльтянами. "Не той бо, хто явно (такий) єсть жидовин і не те, що явно по тілу, обрізанне, а котрий потай, (той) Жидовин і обрізанне (єсть обрізанне) серця в дусі, (а) не в писанню; йому ж похвала не від людей, а від Бога". (Рим. 2:28,29)

11) Ті, що були взяті в стару закон угоду були викуплені люди, як ж написано, що Єгова пішов до Єгипту для цієї цілі; "І де другий народ, що був би рівен твоєму народові Ізраїлеві, сьому єдиному народові на землі, задля котрого приходив Бог, щоб придбати його собі в народ, і прославити своє ймя, й вдіяти велике й страшне перед народом твоїм, що його викупив собі від Єгиптян, вбиваючи народи й боги їх? І ти укріпив собі твій нарід Ізраїля про вічні часи, щоб він був твоїм народом і ти, Господи, зробивсь його Богом." (2 Сам. 7:23,24) "І де є в світі такий народ, як твій народ Ізраїль, се єдиний народ на землі, задля котрого приходив Бог, щоб придбати його собі в народ, і прославити своє ймя через велике і страшне діло через прогнання поган з перед лиця народу твого, що його визволив еси з Єгипту. Ти вчинив народ твій Ізраїля своїм власним народом по віки, й ти, Господи, став йому Богом." (1 Паралип. 17:21,22) Щоб натуральний Ізраїль міг бути викуплений з Єгипту, то натуральний Ізраїль, мусів заколоти пасхального агня без скази, і тоді Єгова зробив угоду й випровадив Ізраїльтян рукою з Єгипту до гори Синай, де угода була установлена при відповідних церемоніях.

12) Ним хто міг бути взятий в нову угоду, то перше мусів бути заколений позатипичний агнець. Ті приведені в нову угоду мусять бути перше викуплені люди. Вони є викуплені "дорогоцінною кров'ю Христа, як непорочного і чистого агня." (1 Петр. 1:19) „Ждучи блаженного вповання слави великого Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, котрий оддав себе самого за нас, щоб ізбавити нас од усякого беззаконня і очистити собі людей вибраних, ревнителів добрих діл." (Тита 2:13,14) Сей текст доказує, що ціль нової угоди є, вибрати з між народів світа людей „вибраних, ревнителів добрих діл, себто, для несення свідчення і оправдання Єгового ймя.

13) Увесь духовий Ізраїль, т. є. ті що були взяті для імя Єгови, мусять бути приведені в нову угоду. Колись, давніше, тексти подані в листі до Римлян 11:25-29 були так пристусовані, щоби натуральних ізраїльтянів злучити із новою угодою, але як тепер показується, то нова угода немає нічого до чинення з дванадцятьма поколіннями натурального Ізраїля, але що та угода головню відноситься до "Ізраїля Божого", т. є. до ізраїльтянів духових.

14) Знову звертаючи увагу на аргументи апостола Павла, зауважте, що він каже, що натуральний Ізраїль не знайшов того, що шукав, а вибір осяг (ті ізраїльтяни, що сталися духовими), „інші ж посліпили". Відносячись головню до поган, апостол каже: "Не хочу бо, щоб ви не відали тайни цієї, брати (щоб не були самі в собі мудрим), що осліплення від части Ізраїлеві сталося, доки сповнення поган увійде". (Рим. 11:25) Більша части, ізраїльського народу була затверджена в серці і засліплена, і лише "останок" з жидів остався вірним і не осліп. Ані се Писання не каже, що засліплення жидів прийшло на час, а опісля зникне, але виразно каже, що більша части з жидів стали засліплені. Коли Ісус прийшов, то кільканадцять жидів охоче прийняли Його як Месію, і сі не були засліплені. Коли апостол уживає слів "доки сповнення поган увійде", то не відноситься до кінця поганського часу або кінця світу, але відноситься до часу коли прийшов час доповнити число 144000 із ряду інших чим жидів або натуральних ізраїльтянів. Позаяк лише малий останок з натурального Ізраїля прийняли Ісуса Христа і були перенесені до Нього і сталися духовими, то виходить що 144000 членів тіла Христового, духові ізраїльтяни, мусіли складатись з поган, себто з інших чим жидів. Через три і пів роки по Пятидесятниці євангелія була виключно голошена жидам або натуральним ізраїльтянам, щоб їм дати пагоду стати духовими. При кінці того часу євангелія була голошена як жидам так і поганам, Корнілій будучи перший з поган, що стався послідователем Ісуса Христа. Се зазначило прихід "сповнення поган". Навіть сьогодні останок духового Ізраїля є приведений під ризи справедливості і дано йому одежі спасення: "Про се ж то спасення розвідували і допитувались пророки, що про вашу благодать

пророкували." (1 Петр. 1:9; Іса. 61:10)

10) Спасення згадане тут відноситься до останка духового Ізраїля, відносно чого пророк писав: "І злякаються імени Господнього на заході, й величі його - на сході сонця. Хоч би ворог, як ріка, наступив, - прожене його подих Господень. І прийде Одкупитель Сионові й синам Яковим, - тим, що навернуться од безбожності - говорить Господь." (Іса. 59:19,20) Дальше апостол продовжує: "І так увесь Ізраїль спасеться, яко ж написано: Прийде з Сиону Збавитель, і одверне безбожже від Якова." (Рим. 11:20) Се в часі приходу з Сиону Збавителя Ісуса Христа, що безбожність була взята від усього духового Ізраїля, так що увесь Ізраїль, т. є. духовий Ізраїль спасеться. Той що вийшов з Сиону, т. є. з Божої організації, Збавитель, є Ісус Христос, і Він відвертає безбожність "від Якова", себто, від людей взятих для Єгового ймя, котрі є зібрані до Бога яко люди для Нього.

15) В 1918 р. Ісус Христос яко "післанець угоди" негайно явився в храмі Єгови, щоби судити й очистити синів Левіїних, що відвернуло безбожність од Якова, т. є. від завідуючих Божих людей. Інакше сказати, Господь Ісус Христос відвернув таку беззаконність як "вироблення харктеру", формалізм, церемонії, почитання сотворіння, що є "гріхом Самарії", забавку піраміду, піддання комерційним властям начеб вони були "висшими властями". Одвернення безбожності від Якова значить відобрання від останка сих безбожних річей і дозволення їм бачити й оцінити заміри Єгови. Натуральний Ізраїль або жиди, про котрих думалось що в тім тексті говориться і від котрих малось відвернути "безбожність Якова", і до сьогодні позістають в безбожності і дальше сліпі як лилеки до замірів Єгови, і се показує, що апостол тут не відновився до натурального Ізраїля коли він говорив про відвернення безбожності від Якова, але що те писання виключно відноситься до тих, що сталися духовим домом Ізраїля.

16) Отже се цілковито нерозумно ані на підставі св. Писання закінчити що прийде день коли Єгова зробить нову угоду зі всіма натуральними потомками Ізраїля і тоді спасе усіх жидів. Кілька днів перед розп'яттям Ісус вїхав до Єрусалиму, представляючи себе як Царь тому народові, і був відкинутий. Тоді там Він сказав до них: "Оце ж оставляється вам дом ваш пустий." (Мат. 23:38) Тоді жиди, як нарід, були відкинуті; але тоді був останок жидів, що осталися вірними, і той останок будучи вірними стався дітьми обітниць, як се ясно зазначив апостол. (Рим. 9:8) Ізраїльський нарід не отримав того великого привилею бути свідками Єгови, але ті з жидів, що осталися вірними, і через се сталися духовим домом Ізраїля, через вибір отримали сю ласку. Євангелія не голосилась нікому лише жидам аж Петро заніс сю євангелію Корнілові. Опісля апостоли мали зібрання в Єрусалимі, щоби рішити чому євангелія була взята до поган, і в той то час Яків сказав: "Мужі брати, вислухайте мене. Симон оповів, як Бог перше

зглянувся щоб з поган прийняти людей в імя своє." В той час Варнава і Павло свідкували, що Бог робив чуда й дива між поганями через них." (Діян. 15:12,15) Павло був наставлений апостолом головно до поган. У своїм листі до Римлян, а головно у п'ятнадцятій голові до Римлян, Павло робить пильне старання, щоби показати Жидам їх привилей статися слугами Ісуса Христа. Він сказав: "Вам бо, поганам, глаголю, наскільки я апостол поганам: Службу мою прославляю, чи не завдам як зависти тілу моєму, і не спасу котрих із них." (Рим.1 1:13,14) Єсли би із народу Ізраїльського було вибрано повне число 144,000 духових ізраїльтян або членів тіла Христового, то привилей статися членом тіла Христового ніколи не був би прийшов до поган. Потім як євангелія пійшла до поган тоді такий самий привилей мали жиди як і погани, але не лише натуральні Ізраїльтяни. Павло тут робить натиск на факт, що нагода статися народом для імени Єгови була велика ласка від Бога для жидів і поган. Продовжуючи свою промову він менше більше каже: "Відкинення Ізраїльського народу отворило дорогу для тих, що в світі, були примиреними з Богом, включаючи і всіх жидів, що перестануть бути недовірками; і єсли так, який наслідок буде для тих одиниць жидів, що приймуть Ісуса Христа і посвятять себе, цілковито Богу? Він відповідає на своє власне питання, що таке прийняття значило б перехід "від смерті до життя". (Рим.11:15) Тоді він остерігає поган, щоби вони не гордились тим, що ласка прийшла до них, а радше боялись. Безсумніву, погани мали хвалитися сим, отже Павло каже: "Ти ж кажеш відломилось вітте, щоб я прищепився. Добре: Невірою відломилась вони, ти ж вірою стоїш. Не носись високо, а бійся. Коли бо Бог природнього віття не пощадив, (гледі) що й тебе не пощадить." (Рим.11:19,21) Апостол робить натиск на факт, що лише вірні Богу і Ісусу Христу будуть мати запевнення безпеки. Він каже поганам, що Бог може привести Жидів до угоди знову єсли вони повірять і стануть послушні Йому. Прийшов час, щоби євангелія голосилась поганам, і ті, що були вибрані, не були вибрані з точки погляду тіла, але тому що вони стали духові, що вони прийняли Ісуса Христа і посвятилися цілковито Богу. Від того часу Бог не робив жадної різниці між Жидом а поганином так далеко як се відносилось до тіла. "Нема Жидовина, ні Грека; нема невірника, ні вільного; нема мужеського полу, ні женського; усі бо ви одно, в Христі Ісусі." — Галат.3:28.

17) Тому що ласка прийшла до поган і нагода дана їм статися людьми для Єгови, то се не значило, що всі жиди були заключені лише тому що вони були натуральними потомками Авраама. Протівно, жиди по тілі й погани були зрівняні, і чи чоловік був жидовин чи поганин, вільний чи не вільний, єсли він посвятився цілковито Богу через віру в кров Ісуса Христа, він міг статися одним з обіцяного насіння. Час мусів прийти коли з Сиону мав вийти Збавитель, і сей час прийшов

коли Ісус Христос явився в храмі; і до того часу пророцтво відноситься: "Прийде з Сиону збавитель, і одверне безбожжє від Якова." (Рим. 1 1:26; Іса.59:20) Тим, що се був час на очищення синів Левіїних і відвернення безбожності від духового дому Ізраїля, для того всі вірні спасуться. Ось так аргумент апостола Павла ясно відноситься до Ізраїля по тілу але до спасення Ізраїля по духу.

18) Тоді апостол наводить слова пророка Еремії і зазначає часть условин тієї нової угоди. "І се од мене завіт (т.є з духовими Ізраїльтянами, представлені на землі в теперішнім часі через вірного останка) коли зніму гріхи їх." Духовий Ізраїль согрішив і був винуватий перед Богом, і Бог гнівався на них; і такий стан існував в часі приходу Ісуса Христа до храму чинити суд, і тоді Бог простив їм гріхи і відвернув свій гнів проти них. "І промовив того дня: Славлю тебе, Господи! Ти гнівався на мене, але одвернув єси гнів твій і потішив мене." (Іса. 12:1) Великий "післанець угоди", Ісус Христос, Суддя з всякою силою й властю, тепер прийшов до храму, і засів очищувати "синів Левіїних" від їх беззаконня, щоби ті сини Божі могли приносити, приятну жертву Богу від того часу. (Мал.3:3) Та приятна жертва згадана тут значить, що люди взяті для імя мусять статися свідками Єгови, і щоби угодити Єгові, вони мусять безперестанно приносити жертву хвалення Єгові, т.є овочі уст їх, несучи свідоцтво для Його імя." — Жид. 13:15.

19) Натуральні Жиди відкинули євангелію "Ісуса Христа, і Його розп'ятого", і відкинули Оправдателя Єгового імя і Спасителя чоловіка. Отже вони сталися ворогами Божими. "По благовістю (вони) вороги задля вас; по вибранню ж полюблені задля отців." (Рим. 11:28) Будучи ворогами, і тим самим засліплені, такі жиди не могли бути взяті в нову угоду. Ані сей текст не значить, що жиди ставши засліплені добровільно уступили, щоби погани могли отримати ласку від Бога. Навіть за часів Павла вони противилися, щоби якабуть ласка божественна була дана поганам (Діян.22:21-23) Засліплення жидів вийшло на користь поганам в тім, що се дало нагоду їм увійти в Божу організацію. Отже більшість із жидів сталися ворогами Божими задля користи поган. Однак не так річ мала-ся з вірним останком жидів. Про них апостол писав: "По вибранню ж (вірні жиди, що не стали засліплені) полюблені задля отців." Їх отці Авраам, Ісаак і Яків були вірні, і для того були олюблені Богом, і Бог з любови дав нагоду останкові з Ізраїля статися частю вибраних; і тому апостол каже: "А вибір (вірний останок з натурального Ізраїля) осяг." — Рим.11:7.

ІЗРАЇЛЬ І ЮДА

20) Духовий дим Ізраїля обнимає всіх тих, що вірують в кров Ісуса Христа як викупну ціну за чоловіка, що зробили угоду чинити волю Божу і були народжені від Бога, і се конечно включає "велику громаду" як і "мале стадо". Юда значить "хвалення" і відноситься

головно до тих, що виконують їх задачу в службі царства. Пророк Еремія, в тридцять першій голові, пророкує відносно повернення вірного останка Єгови, т.е. визволення їх від організації Сатани і приведення їх до царства, організації Єгови. Слово Яків також відноситься до громади царства. Те пророцтво відноситься до визволення правдивих духових ізраїльтян з організації Сатани і введення їх до організації Божої, що взяло місце коли Ісус Христос прийшов до храму, каже: "Викупить бо Господь Якова й вибавить його з руки в того, що був дужчий од него. І прийдуть й будуть веселитись на, горах Сионових, і збігатись на дари Господні, на пшеницю, вино й олію, до ягнят і волів, і душа їх буде, мов добре напоєний водою сад, і не будуть дознавати спраги. Тоді дівиця веселитись меться в хороводі, а з нею молодики й діди, й поверну печаль їх у радість, й втішу й звесело їх по їх тузі." (Ерем. 31:11-13) Се пророцтво ясно відноситься до часу радости, коли Господь Ісус прийшов до храму і запросив вірних увійти в радість Господню. (Мат. 26:21) Єгова мав тепер звернути увагу на щось, чого Він ніколи передіш не згадував в Писаннях, т.е. про зроблення нової угоди; отже Він каже через свого пророка: "Ось, надходить час, — говорить Господь, що вчиню нову вмову з домом ізраїлевим і з домом юдиним." — Ерем. 31:31.

21) "Се пророцтво не могло відноситися до жидів по тілу, тому що вони були відкинуті Богом і Ісусом, і тому що вони були відкинуті і їх закон угода давно була відкликана, тому що жиди були невірні до тієї угоди. Се пророцтво відносно нової угоди, яка мала бути зроблена з домом духового Ізраїля, обнімає усіх духових ізраїльтян, включаючи "велику громаду" клясу, із домом юдиним, клясою царства, котра то громада буде співтоваришати і Ісусом Христом, котрий є "Лев з роду юдиного". (Одр. 5:5) Він будучи головою покоління юдиного, ті що були взяті до храму як члени його тіла, сталися частю царства, названі "домом юдиним". "Дім Ізраїля" обнімає не лише клясу царства, але всю духову клясу народжену з духа Божого.

22) Апостол каже: "Ось надходить час". Питання є: Коли ж прийде той час для роблення цієї нової угоди? Сконечности потім, коли Жиди понехають виконувати услівя закон угоди, котра стала старою. Апостол Павло, застановляючися над тим пророцтвом відносно нової угоди, каже: "Докоряючи бо їх глаголе: Ось ідуть дні, глаголе Господь, і зроблю з домом Ізраїлевим і з домом Юдовим завіт новий." (Жид. 8:8) Апостол Павло далі наводить з пророцтва Еремії, і після його мови доказує час роблення угоди і условин. Він каже: "Тим се завіт, котрий зроблю дому ізраїлевому по тих днях, глаголе Господь. Давши закони мої в думку їх, і буду їм Бог, а вони будуть мені народ." (Жид. 9:10) Його мова показує, що нова угода була зроблена коли перша постарілася. "А що глаголе: „новий“ то обветшав першого (означаючи стару угоду); що ж обветшало і зосталось, те

близьке зотління." (Жид. 8:13) За часів Еремії, коли се пророцтво було виказане, закон угода вже псувалась, але ще не зіпсулась цілковито. Устами свого пророка, Еремії, Єгова дав до відома що Він зробить зі старою угодою, коли вона цілковито зіпсується, і що Він зробить відносно нової угоди. "Той час" згаданий пророком Еремєю, зачався в день спомину в 33 р. по Хр. В той час Ісус останній святкував пасху установлену в Єгипті, і зараз потім установив спомин своєї власної смерті; і в той час нова угода була зроблена. Ісус умер в той самий день. День у котрім була зроблена закон угода, був виразно назначений 14 Нісана, і день у котрім була зроблена нова угода є виразно назначений як 14 Нісана 33 р. по Хр. "Ті часи", означаючи що дні старої угоди скінчилися.

23) "Закон угода була зроблена в Єгипті, але нова угода не мала бути зроблена після взору тамтої, як про се говорить Еремія. "Не такий завіт, який я з їх отцями вчинив, коли взяв був їх за руку, щоб вивести з Єгипту; той завіт вони полагали, хоч я все заставався їм вірним, говорить Господь." (Ерем. 31:32) Угода зроблена в Єгипті була зроблена на жертві буквальних агнів з чоловіком посередником, і услівя тієї угоди були написані на камінних таблицях і на пергаміні (шкірі). Нова ж угода є відмінна і доконає того, що стара угода не змогла доконати. Єгипет, місце де була зроблена стара угода, представляв світ Сатани, де і Господь наш був розпятий; отже нова угода була зроблена коли Ісус Христос був ще на землі, де Він був розпятий. Ізраїльський нарід указавсь невірним до закон угоди, і через се негідний щоби нова угода була зроблена з тим народом. Єгова був "чоловіком для них", т.е. для того народу, як се представлено, що Авраам був чоловіком Агарі. Відноситься до себе як до Господа натурального Ізраїля, Єгова показує своє споріднення до них через закон угоду, щоби вивести насіння для свого ймя. Агара не змогла вивести Авраамові насіння приятного Єгови; так і типічна угода організація тілесного Ізраїля не змогла вивести цілого народу або людей для імені Єгови. Отже нова угода, після слів пророка, не є така яка була зроблена в Єгипті, Тоді Єгова описує угоду яку він зробить з домом Ізраїля по духу, а іменно: "Ні, ось який завіт учиню я в той час з домом Ізраїлевим, говорить Господь: вложу закон мій у в нутро їм, і напишу його на серці їх, і буду Богом їм, а вони будуть людьми моїми." — Ерем. 31:33.

24) "Коли ж та угода, описана словами пророка Еремії, була зроблена? Відповідь є, при смерті Ісуса в 33 р. Апостол наводить це пророцтво Еремії як се воно являється в листі до Жидів 8:8-10. Се пророцтво було написане наперед для користі церкви, і Павло промовляв до церкви. Чому він мавби розказувати церкві про услівя тієї угоди если б вона мала бути зроблена по забранню церкви? Він напевне не робив би щось подібного; і се показує, що та угода не мала бути зроблена для користі натурального Ізраїля і взагалі

людства. Сі річи були написані наперед для помочи, потіхи і надії церкви. (Рим. 15:4) Очевидно, слова сих текстів значать се: "По тих часах", що значить коли закон угода скінчиться і стане стара, Бог зробить нову угоду з домом Ізраїля і Юди. Жиди були відкинуті, і в тій хвилі закон угода скінчилась і стала старою. Нова угода була зроблена на другий день, як про се сказав Ісус; і в хвилі коли стара угода скінчилась, зараз потім Бог зробив нову угоду з Ісусом Христом.

25) В чию користь нова угода була зроблена з Ісусом? Відповідь: в користь цілого дому духовного Ізраїля, т.е. в користь усіх народжених з духа. Ся угода не була в користь натуральних потомків Якова, але в користь всіх, що сталися праведними через віру в Ісуса Христа. "Правда ж Бога через віру Ісус-Христову усім і на всіх віруючих; нема бо різниці." (Рим 3:22) "Бо нема різниці між жидовином і Греком; Він бо Господь усіх, багатий для всіх, хто призиває Його." - (Рим. 10:12,13) "Він бо мир наш що зробив з обох (з жиди і не-жиди; з правдивих віруючих) одно, і розвалив середню перегородку стіну; вражду тілом своїм, закон заповідей наукою обернув у ніщо, щоб з двох (жиди і поганина) зробити собою одного нового чоловіка, роблячи мир, і примирити з Богом обох ув одному і тілі хрестом, убивши ворогування (закон угоди) на ньому." — Ефес. 2:14-16.

26) "Єгова заявив своє споріднення до тих, що увійшли в нову угоду, коли Він сказав через свого пророка: "І я буду їх Бог, а вони будуть моїми людьми." Сі слова показують виразно ціль нової угоди, а іменно, приготувати людей для імени Єгови, котрі то люди мусять бути свідками для імени Єгови, щоб доручити свідцтво перед знищенням організації Сатани. (Іса. 43:9:12) Єгова одвідав поган як і Жидів і взяв з між тих народів людей для свого ймя, котрі то люди мусять нести свідцтво потім як вони є взяті в нову угоду і зроблені свідками Єгови.

27) "Єгова дав до відома як і він приготує тих людей для свого ймя, коли сказав через свого пророка: "Вложу закон мій у вутро ім, і напишу його на серці їх", а не на таблицях з каменя. Ся робота приготування Його людей

для Його ймя є dokonana потім, як вони народяться з духа і стануть під умовами нової угоди, і се показує, що та угода є зроблена в цілі приготування людей яко знаряд для ужиття Єгови. Промовляючи до братів що посвятилися Господеві, апостол каже: "(А й надто) ви явлені, що ви посланне Христове через служення наше, написане не чернилом, а Духом Бога живого, не на кам'яних скрижалях, а на тілесних скрижалях серця." (2Кор. 3:3) Коли хтось є взятий в організацію Божу, він бажає правди умом і серцем, і всім нутром; як про се виражується псалміст: "Ось, ти любиш правду в серці, і в середині серця покажеш мені мудрість, очисти мене від гріха іссопом, і буду чистий, обмий мене і буду над сніг біліший." — Пс. 51:6,7.

28) Правдивий послідуватиль Ісуса Христа, Голови духовного Ізраїля каже так як апостол сказав: "Бо я кохаюсь у законі Божому по нутряному чоловікові". (Рим. 7:22) Закон Єгови є написаний в серцях всіх Його вірних синах, і для сих то Він відкриває глибокі річи свого Слова. (1 Кор. 2:10). Його закон у серці Його святих відкриває їм божественне припоручення надане їм проголошувати вість Його царства. (Іса. 61:1-3) Таким то одиницям свідцтво Ісуса Христа є припоручене, і вони вірно сповняють заповіді Божі і сим чином доказують їх любов до Нього. (Одкр. 12:17; 1 Йоана 5:3) Ті, що були взяті в угоду і що є цілковито вірні, мусять „проповідувати сю — євангелію” царства в послушенстві до приказів Господніх. (Мат. 24:14) Коли Єгова сказав до них, "Я ... буду їх Богом", то під сим Він розумів, що Він усуне всякі фальшиві володарі; отже не можна віддавати жадної пошани ані слави ані поклонятися ніякому сотворінню, тому що се — "гріх Самарії". Всяка формальність і вистава мусить бути відложена. Честь і слава мусить бути віддана Єгові, котрому честь і слава належиться. (Пс 96:8) Отже тепер ті, що в храмі, можуть легко бачити, що робота виписувати закон Божий в серцях Його людей і в нутрі їх, се була робота яку Господь виконував в них, приготуваючи їх бути Його свідками; і се дальший доказ, що нова угода виключно відноситься до духових Ізраїльтян.

(Продовження слідує)

ЙОГО УГОДИ

Переложено з англ. БАШТИ з 1 травня 1934)

(Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій. І небеса завішають справедливість Його; Бог бо сам суддя." ~ Пс. 50:5,6.

Часть 3

Єгова пише свій закон на серці тих, що радуються чинити Його волю. Його улюблений Син котрий все радувався чинити волю свого Отця, каже: "Чинити волю твою, мій Боже, моя радість; і закон твій в глибині серця мого. Я звістив про справедливість у великому зборі; уст моїх не спиняв — Господи, ти про се знаєш! Не

заховав я в середині мого серця твою справедливість; я розказував про вірність твою і спасенне твоє, не затаїв доброти і правди твоєї перед великим збором." (Пс. 40:8-10) Ся Псалма виражує стан серця тих, що увійшли в нову угоду і котрі стараються доказати їх вірність до Бога. Се є

цілковито нерозумно ані не на підставі Писання заключати, що Єгова зробить нову угоду з жидами і тоді напевне усі народи до жидів спонукаючи їх стати жидами; отже таке заключення мусить бути відкинуто, що натуральний Ізраїль буде мати що небудь до чинення з новою угодою. (Маттея 1 1:24) Нова угода є зроблена з Ісусом Христом в користь всіх тих, що згодилися чинити волю Божу, і ті, що будуть приведені в ту угоду і будуть вірні, мусять мати закон Божий написаний в їх серцях і мусять від серця проголошувати праведність Єгови; інакше вони не можуть бути „Божими людьми взятими для Його ймені“.

2) В повисішій артикулі цієї Башти було розбирано пророцтво Еремії відносно нової угоди, над котрим тепер дальше застановляємось. „Потім уже не будуть навчати одно одного, чи брат брата й казати: Познайте Господа: самі бо знати муть мене від найменшого до найбільшого, говорить Господь, бо я прощу провини їх і не згадувати му вже гріхів їх.“ (Ерем. 31:34) Ясним є, що це пророцтво прийшло до свого вершка по тім, як Господь прийшов до храму і зібрав до себе вірних послідователів. Се пророцтво не відноситься до навчання або доручення правди кождому чоловікові в світі, але цілковито відноситься до тих, що є в угоді і що є вірні. Після иншого перекладу, сього тексту, то апостол наводить із того пророцтва як слідує: „І не вчити ме кожен ближнього свого, і кожен брата свого, говорячи: Познай Господа; бо всі знатимуть мене від малого та й до великого між ними.“ (Жид. 8:11) Сей текст виключно відноситься до тих що в угоді і котрі є співгромадянами і котрих відчина в небі. Ми тепер прийшли до кінця світа, що значить не лише кінець певного періоду часу, про котрий часто говориться як про „кінець віку“, але кінець чинності організації Сатани через дозволення Єгови отже час коли приготовлення робиться до цілковитого знищення сили Сатани й його організації. Нарис часу не є так важною річю, але збурення організації Сатани — се важна річ, тому що се має дочинення з оправданням Єгового йменя. В теперішнім часі Господь зібрав своїх людей у свою організацію. Се час на сповнення Псалми 50:5. Єгова взяв собі з між народів людей для свого йменя; отже вершок нової угоди прийшов, і тепер навчання Божих людей не приходить більше через людей, а головню таких людей, як „вибрані старші“, але всі в Сионі є дітьми Божими через Його організацію і тепер є навчені Богом. — Іса. 54:13; Йоана 6:45.

3) *Вартова Башта* не є учителем Божих людей, *Вартова Башта* лише звертає увагу Божих людей на те, що є відкритою правдою і се є привилей кожного з Божих людей доказати зі Слова Божого чи ті річі є від чоловіка чи від Господа. Ісус Христос є Великим Священником Єгови, котрий, взявши владу над організацією храму, стався Учителем тієї класи; отже Він навчає всіх дітей Сиона. Єгова є великим Учителем; і Він, і Ісус Христос є учителями Божих людей; тим то Господь каже до

своїх дітей: „І вчителі твої не будуть ховатись та й очі твої будуть бачити вчителів твоїх.“ — Іса. 30:20.

4) Усі в храмі розуміти муть, що їх духовна пожива приходить до них від їх Учителів Єгови і Ісуса Христа, а не від жадного чоловіка. Ніхто з класи храму не буде так нерозумний, щоб заключати, що певний брат (або брати) котрі колись жили з ним, і котрі померли і пішли до неба, тепер навчають святих на землі і кермують їх роботою. Таке заключення се смак „гріха Самарії“. У минулому часі Єгова і Ісус Христос були відпочнуті на бік, а людей вважали за учителів у церкві; але так більше не є по очищенню святині. Пророцтво Єгови над котрим застановляємось каже про вірних, що були взяті в нову угоду: „Самі бо знати муть мене“. Се ясно відноситься до відкриття Єгової слави із храму і до відкриття значіння Його йменя й титулу для всіх членів храму. Таке одкриття Єгова дав своїм людям, котрих він вибрав для свого йменя, і вони оціняють факт, що вони мають великий привилей мати часть в оправданні Його йменя.

5) Що всі в храмі рівно трактовані, то се показано сими словами: „Самі бо знати муть мене від найменшого до найбільшого“, себто, ті, що символічно представлені через Мардохея й Ноамі, котрі перші були приведені до храму, і ті представлені через Естер і Рут, що пізніше були приведені до храму, усі є рівні і знають Бога від найменшого до найбільшого з них. Усі вони бачуть, що найважливішим питанням є йменя Єгови. Всі такі отримали по „динарію“, себто, нове йменя, і усі в єдності радісно співають хвалення Єгови й Його Царя. Се все є сповненням пророцтва Еремії, як повисіше згадано.

6) Був час коли беззаконність спочивала на завітуючих людях Єгови, в котрім то беззаконстві були включені такі річі як почитання чоловіка, формалізм, а головню занедбання нести свідокство для йменя Єгови і Його царства. Та беззаконність була головню з причини несвідомості, а несвідомість в Божім законі є вибачена; отже Єгова каже відносно тих, що в угоді: „І я прощу провини їх і не згадувати му вже гріхів їх.“ (Ерем. 31:34) Се показує, що прощення їх провин завдячується великому одкриттю, яке прийшло для них коли вони були зібрані до Господа Бога у храм. Се згадана тут безбожність не був гріх насліджений від Адама, тому що вони були передше увільнені від того гріха через дорожню кров Ісуса Христа в часі їх оправдання. Беззаконність і гріх згадані тут се те, про що згадує пророк Ісаїя, коли він каже: „І промовив я: горе мені! погибель моя! я бо людина з нечистими устами, й живу між людьми з нечистими губами“ — я се ж очі мої бачили Господа сил небесних! На се прилетів до мене один серафим із жаріючим углем у руці, що взяв кліщами з жертвника; і приторкнувся ним до моїх уст, і промовив: Приторкнулося оце до твоїх уст, і взята від тебе беззаконність твоя й з гріха твого ти очищений.“ (Іса. 6:5-7). Се пророцтво Ісаїї зачалось сповняти на Божих людях около 1919 року. Се прощення не було дане, щоби завітуючі люди були взяті до неба, але було

дане ради імені Єгови, щоб ті очищені були готові для Його імені і свідкували, про те імені, "Я, я сам (з ласки) зтираю поступки твої задля себе самого, та не памятаю гріхів твоїх." (Іса. 43:25) Основа прощення такого беззаконня і гріха є дорогоцінна кров Ісуса Христа, котра то кров є нової угоди і котра була пролита на прощення гріхів. — Мат. 26:28; Жид. 9:22; 12:24.

ВАЖНІСТЬ

7) Св. Письмо возвеличує важність нової угоди. Старинні пророки, Господь Ісус і апостоли говорили про ню, і їх свідокство Єгова ознаменувало своїх дітей із важністю своєї угоди. Памятаймо, що ці речі були написані для потіхи й надії церкви. (Рим. 15:4). Це є дальший доказ, що нова угода виключно відноситься до церкви, а не до світа взагалі. Якщо дальше попертя цього заключення, що нова угода була зроблена з духовим Ізраїлем, себто, із освяченими в Христі Ісусі, завважте слова апостола написані під керівництвом Господа: "Одним бо приносом (Ісус Христос) Хто є ті "освячуємі" про котрих тут згадується? Очевидно ті, що були приведені до Христа: "Бо й хто освячує і хто освячується, від Одного всі; з своєї ж причини не соромлять ся братами звати їх." (Жид. 2:11) І яким же средством вони освячуються? Відповідь: "Кровю (нovoї) угоди, котрою (чоловік) освячується". (Жид. 10:20) Продовжуючи апостол каже: "(Отже для всіх освічених приносом крові Ісуса) свідкує ж нам (церкві) і Дух святий." (Жид. 10:15) Як же він свідкує нам і через яке посередництво? Пророцтво Єремії відповідає як се зазначено в Єремії 31:31-33. Дальше продовжуючи апостол каже: "По реченому бо перше: "Се завіт, що звітувати му з ними після тих днів", глаголе Господь: "Давши закони мої в серця їх, і в думках їх напишу їх, і гріхів їх і беззаконій їх не споминати му вже." А де відпущення гріхів, там нема вже приносу за гріхи." (Жид. 10:15-18) Тут богодухновлений апостол Господень приступовує умовини нової угоди до освячених одиниць. Сей доказ Св. Письма повинен задоволити кожну дитину Божу, що оціняє Його Слово, що нова угода була зроблена з Ісусом Христом в часі Його смерті в користь освічених і ще се є знаряд Єгови котрим Він вибирає людей для свого імені, і котрі то люди мусять бути вірні й правдиві свідки аж до кінця.

ІНАВГУРАЦІЯ

8) Роблення угоди се одна річ, а установлення угоди се друга і пізніша річ. Єгова робить угоду з кимось відповідним робити умову отже котрий є посередником для всіх тих, що входять, під умовини або в ту угоду. Інавгурація значить, впровадження когось до уряду й одягнення його в повну власть при відповідних церемоніях. Інавгурація нової угоди — се відповідні церемонії

при уведенню до уряду й одягнення у власті, тих, що є вибрані виконати певні задачі наложені на них угодою. Перша ціль нової угоди — се оправдання імені Єгови, і для тієї цілі він вибирає зміж різних народів людей для свого імені, котрі, коли докажуть свою реальність до певної точки, є одягнені у власть бути свідками для Його імені.

9) Зроблення й установлення закон угоди представляло зроблення нової угоди; отже деякі річі зроблені відносно тих угод є схожі собі. Кільканадцять років перед зробленням закон угоди Мойсей був вибраний Господом як священик і посередник і посланий до Єгипту. "Сього Мойсея, котрого відцурались вони, кажучи: хто тебе надстановив князем та суддею над нами? сього Бог князем і избавителем післяв рукою ангела, що явивсь йому в куші (корчі)." (Діян. 7:35) У своїм часі Бог післяв Мойсея назад до Єгипту, щоб проголосив імені Єгови й щоб бути посередником закон угоди. Мойсей отримав се припоручення й власть од Бога підчас коли він був у пустині коло гори Синай. (Діян. 7:38). Ісус Христос, більший чим Мойсей, також був відкинутий народом Ізраїльським в 33 р., і був розлятий в позатипічній Єгипті і пізніше пробуджений з мертвих і взятий до неба. По одягненню довгий період часу Ісус Христос був висланий назад і в 1914р., був одягнений у силу і власть царювати. (Жид. 10:12,13; Пс. 110:2) По скиненню великого Фараона, Сатану-Диявола, із неба, Ісус Христос прийшов до храму Бога, а іменю, в 1918 р., і тоді Він засів до перетоплювання й судження і зачав установляти нову угоду. Тих, що Ісус, великий суддя, знайшов вірними, сі є святі Єгови, і сі опісля приносили жертву Господеві в праведності. (Мал. 3:3) Про сих Господь Ісус говорить: "Щасливий той слуга, котрого прийшовши пан його, застане, що робить так. Істинно глаголю вам: Що поставити його над усім добром своїм." (Мат. 24:46,47) Сі вірні одиниці є впроваджені до уряду і одягнені у власть виконувати спеціальні задачі, себто, задачі доглядати справ царства, що є названі Господнім "добром", котре він припоручив їм, і котрі то задачі вони виконують через вірне несення свідокства для імені Єгови.

10) Павло говорить про посвячення і установлення тієї угоди: "Тим же і первий (завіт) не був освячений (Дияглот, установленний; Ротрадам, посвячений; Мофат, введений; всі означаючи ту саму річ) без крові." (Жид. 9:18) При інавгурації закон угоди була справлена відповідна церемонія, відносно котрої апостол говорить: "Як вирік бо Мойсей всяку заповідь по закону всім людям, то взявши крові телячої та козлиної з водою та червоною волни та гісопу, покropив і саму книгу і весь народ, глаголючи: "Се кров завіту котрий завітував нам Бог". (Жид. 9:19,20) Якийсь час перед тим та угода була зроблена із Ізраїльтянами в Єгипті, але тепер при інавгурації її, Ізраїльтяни були поучені що до їх споріднення до Бога і мали сповняти їх задачі після Його приказів.

{Продовження в слідуєчій числі}.